

[Holstein.]

svar: Det kunde maaske engang senere i Fremtiden tillades L. S. og danske Bønder og danske Andelsorganisationer at sende en Deputation til København, som kunde forhandle med Statsministeren, men nu med det samme, nu passede det aldeles ikke Statsministeren at tage imod og at indlede Forhandlinger med Deputationen.

Men Bøndernes Ledere paa Amalienborg Plads holdt fast paa, at man ikke vilde forlade Pladsen — medmindre man da blev fordrevet af Politiet —, førend Deputationen var blevet modtaget eller positivt afvist af Statsministeren, og saa blev Resultatet, at Politidirektøren alligevel ikke havde noget imod, at de blev paa Amalienborg Plads; jeg tror, det var klogt. Resultatet blev endvidere, at Statsministeren, da han fik tænkt sig om — det har han sommetider lidt svært ved —, alligevel indvilgede i at modtage Deputationen i Finansministeriet, og derefter kom Statsministerens officielle Erklæringer til Landbostanden, baade ved Deputationens Modtagelse i Ministeriet og bagefter kommenterende Erklæringer i Dagspressen.

Se, alt dette tilsammen, lige fra Forsøget paa at spænde Ben for Deputationens Modtagelse paa Amalienborg fra Justitsministerens Side og derpaa Statsministerens uhorste Svar til Deputationen baade paa Amalienborg og siden i Finansministeriet, er Vidnesbyrdene om, hvorledes denne højtrædede Regering ser paa Landbrugsstandens Stilling og Vilkaar i Øjeblikkets Danmark. Det var ikke lovende, og jeg kan godt forstaa, at danske Bønder har ønsket — og som sagt, disse Begivenheder bekræfter Berettigelsen af Ønsket — over for Statsministeren, i Modsætning til over for Kongen, at bevidne, at de hverken har Tillid til ham eller Hengivenhed for ham eller Højagtelse for ham, og det tror jeg fik fornødent tydeligt Udtryk, da Landbostandens Repræsentanter udtalte sig over for den københavnske Befolkning om Eftermiddagen ude paa Stadion.

Men naar jeg har sagt dette, vil jeg, hvis jeg skal skifte Sol og Vind lige og være retfærdig til alle Sider, ikke kunne undgaa, og navnlig ikke efter det ærede Medlem Hr. Thomsens Udtalelser og den Dagsorden, han her har stillet, at knytte nogle Bemærkninger til de Krav, der blev fremsat i den Adresse, som af Deputationen overrakte Kongen og Statsministeren, Kongen som en Formssag, Statsministeren som den, der reelt har Ansvaret for Kravenes Skæbne og Behandling paa de afgørende forfatnings-

mæssige Steder. For saa vidt angaar de positive Krav i denne Adresse, der, saa vidt jeg ved, er blevet tildeelt samtlige Folketingets Medlemmer. . . . (Modsigelse). Disse Krav er i hvert Fald blevet tilstillet mig som Rigsdagsmand, og jeg troede, de var blevet tilstillet alle Folketingets Medlemmer med Anmodning om at udtale, hvorvidt man vilde støtte disse Krav i Arbejdet paa Ting. Jeg er ikke klar paa, efter hvad der er passeret siden Bondetoget paa Amalienborg og Modtagelsen i Statsministeriet, om det er Erhvervsudvalgets Mening og de paagældende Landborepræsentanters Mening, at de Krav, der her er opstillet, skal betragtes som et ubetinget Ultimatum til Lovgivningsmagten, til Regering og Rigsdag, at antage eller forkaste, betingelsesløst, eller om det er at opfatte som et Forhandlingsgrundlag, paa hvilket man ønsker at forhandle med de ansvarlige Statsmyndigheder.

Men hvad mig angaar, da vil jeg i hvert Fald ikke være med til at støtte disse Krav uden paa Betingelser af en Betydning og Rækkevidde, som maaske ikke staaer de paagældende Landborepræsentanter ganske klart. For det første vil jeg her rejse det Spørgsmaal, om det for alle Landbrugsproduktioners Vedkommende er muligt lovtæknisk, lovgivningsmæssigt og praktisk at angive Produktionsprisen. Der staaer jo nemlig i Henvendelsen, at man maa kræve Produktionsprisen, ikke blot som en Gennemsnitspris i Landbrugserhvervet, men Produktionsprisen dækket, sikret ved Statshjælp for hver enkelt af Landbrugets Produktionsgrene. Da det gaar udmærket for Tiden med Flæsk, er Flæsk ikke nævnt, men Smør, Kød og Korn er nævnt. For hver af disse kræver man, at Staten skal sikre Produktionsprisen. Vil det sige, at Staten skal sikre, at Landmanden faar Produktionsprisen for hver af disse Produktioner under alle Forhold og til alle Tider? Og hvad forstaaes der ved Produktionsprisen, navnlig ved Produktionsprisen for Smør? Ja, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var jo her saa villig til at acceptere Kravet om — og det er ogsaa principielt rigtigt —, at Produktionsprisen for Smørret skal søges dækket ved Statshjælp.

Men saa vidt mig bekendt er navnlig Spørgsmaalet om, hvad der skal forstaaes ved Produktionsprisen for Smørret, et af de Spørgsmaal, som det volder allermost Vanskelighed i Landøkonomisk Driftsbureau at finde en rationel Besvarelse paa. Thi hvilken Betydning spiller Grovfodermarken, Roemarken og Rødkløvermarken til Be-